ରଘୁବର ଦୟାଲ (ମୃତ)

ବନାମ

ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମଇ 2, 1995

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ, 1895:

ଧାରା 3-- ଜମି --ଚାଷ ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ -- ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ହିସାବ -- କୃଷି ପାଇଁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁଦାନ-- ଜମି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଜମିଧାରକ ଭାବରେ ବିବେଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଜମି ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1960 ର ପରିସର ବାହାରେ ନୁହେଁ ।

ୟୁ. ପି. ଜମି ଧାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1960 ଉପରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ଲାଗୁ: ଧାରା 3 (9)-- 'ଧାରଣ'-- ଅର୍ଥ-- ଚାଷ ପାଇଁ ସରକାରୀ ଜମି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଧାରକ ଭାବେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ।...

ଧାରା 6 (h) ଏବଂ 9-- ଅବ୍ୟାହତି ଖଣ୍ଡ -- ଉଚ୍ଛେଦ-- ଜମିର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପୂର୍ବରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିବା ସଂଶୋଧନ-- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି, ଧାରା 9 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ନୂତନ ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା ।

ୟୁ. ପି. ଜମିଦାରୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଏବଂ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1950:ଧାରା 133-A-- ପ୍ରଯୋଜ୍ୟତା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜୁଲାଇ 11,1956 ରେ ଚାଷ ପାଇଁ ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ, 1895 ଅନୁଯାୟୀ କେତେକ ଜମି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ଅନୁଦାନର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁଦାନ ଗ୍ରହୀତାଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଥିଲା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଜମି ଚାଷ କରିବାକୁ ଥିଲା; ଜମି କେବଳ ଚାଷ ଏବଂ ଆନୁସଙ୍ଗିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବାକୁ ଥିଲା; ଅନୁଦାନ ଗ୍ରହୀତା ତାଙ୍କ ଦଖଲ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାରନଥିଲା । ପରେ, ତଥା 20 ଅକ୍ଟୋବର 1974 ରେ ୟୁ. ପି. ଜମି ଧାରଣ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ଲାଗୁ ଅଧିନିୟମ 1960 ର ଧାରା 10 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ଅତିରିକ୍ତ ଜମି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବଳକା ଜମି ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ଅବଗତ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ, ଅପିଲିୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପାଖରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଅଦାଲତରେ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ (i) ବଳକା ଜମିର ହିସାବ ବେଆଇନ ଥିଲା କାରଣ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଜମିକୁ 1960 ଅଧିନିୟମର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତାରୁ ବାଦ ଦିଆଯିବ; (ii) ବଳକା ଜମି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତି, କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବିନା ଥିଲା କାରଣ 14 ଜାନୁଆରୀ, 1975 ରେ ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା, ଛାଡ଼ ଖଣ୍ଡ 6 (h) କୁ ହଟାଇବା ପରେ 1960 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 9 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ନୂତନ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇ ନଥିଲା; ଏବଂ (iii) ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଏକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ନୁହେଁ, ତେଣୁ 1960 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 (9) ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଥିଲା ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ : **1.** ଅନୁଦାନର ମୁଖବନ୍ଧରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ୟୁ. ପି. ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ **XVII**ର **1939,** ଅଧିନିୟମ **3 (8)** ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଚାଷର ଉନ୍ନତ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଜମି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହା ଦେଖାଯାଇ ପାରିବ ଯେ, ଯଦିଓ ଏହି ଅନୁଦାନ, ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଛି, ଏହା ମୂଳତଃ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଚାଷ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଏକ କୃଷି ଜମିର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର, ଯେଉଁଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ପରିଚାଳିତ ହେବ । ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ବଳବତ୍ତର ଥିବା ସମୟରେ, ଯେକୌଣସି ପକ୍ଷଙ୍କ ନୋଟିସ୍ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇପାରିବ । ତଦନୁସାରେ, ଆବେଦନକାରୀ **1960** ଅଧିନିୟମର ଧାରା **3 (9)** ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ କୃଷି ଜମିର ଜଣେ ଧାରକ ଅଟନ୍ତି ।

2. ଅନ୍ୟଥା, ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ, ଅନୁଦାନ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଜମି ଉପରେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରଯୋଜ୍ୟତାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିଲା । ଧାରା **3** ର ଉପଧାରା **(3)** ର ପ୍ରାବଧାନକୁ ପିଛିଲା ଭାବେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ପ୍ରାବଧାନର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା କୃଷି ଜମିର ସର୍ବୋଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରର ହିସାବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମାରୁ ଅଧିକ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହାଦ୍ୱାରା, ସରକାରୀ ଜମିର ପଟ୍ଟାଧାରୀ, ଯଦିଓ ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁଦାନ ପାଇଥିଲେ, ଏହି ଅଧିନିୟମର ପରିସର ବାହାରେ ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ନିମ୍ନରେ ଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକ୍ ଏବଂ ଆଇନଗତ ଅଟେ ।

3. 1960 ଅଧିନିୟମର ଧାରା **6 (h)** କୁ ଜାନୁଆରୀ **1975** ରେ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ସଂଶୋଧନ ମାଧ୍ୟମରେ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏହା **1973** ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । **20** ଅକ୍ଟୋବର, **1974** ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଧାରା **10 (2)** ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରେ, ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା **।ସର୍ବୋଚ୍ଚ** ଜମି ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ସଂଶୋଧନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇସାରିଥିଲା । ତେଣୁ ଧାରା **6 (h)** ଅନୁଯାୟୀ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଛାଡ଼କୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଏବଂ ବଳକା ଜମିର ଘୋଷଣା କ୍ଷେତ୍ରରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ।

4. ଯେହେତୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି, ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା, ୟୁ. ପି. ଜମିଦାରୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଏବଂ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, **1950** ର ଧାରା **133-A** ର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ ।

ମଲଖାନ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1976] 2** ଏସ. ସି. ସି. **268;** *ବାଇରାମଜୀ ଜୀଜୀଫୟ (ପି) ଲିମିଟେଡ ବନାମମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ,* **[1964] 2** ଏସସିଆର **737;** ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ବନାମଜହୁର ଅହମ୍ମଦ, *[1974] 1 ଏସ୍. ସି. ଆର୍. 344 ଏବଂ ବିହାରୀ ଲାଲ୍ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ନ୍ୟୁଜ୍ ପେପର୍ସ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମଭାରତ ସଂଘ,* **[1986] 1** ଏସ୍. ସି. ସି. **132,** ମାମଲାଗୁଡିକୁ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଭାବେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3012-14/1979

4.7.79 ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 3763/1976 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ଏସ୍. ଏନ୍. ସିଂହ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଆର୍. ବି. ମିଶ୍ର ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ତିନୋଟି ଆବେଦନକୁ ଏକ ସାଧାରଣ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଫଏସଲା କରାଯାଇଛି, ଯେହେତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଜୁଲାଇ 4,1979 ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 3763/79 ଏବଂ ସଂଲଗ୍ନ ମାମଲାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସାଧାରଣ ରାୟରୁ ଆସିଛି । ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଫଏସଲା ପାଇଁ ସି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 3012/79 ରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ।ଜୁଲାଇ 11,1956 ରେ, ସରକାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ, 1895 ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁଦାନରେ ଥିବା ନିୟମ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ସେଠାରେ ବସତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ଏବଂ ଚାଷର ଉନ୍ନତ ପଦ୍ଧତିରେ ଜମି ଚାଷ କରିବା ପାଇଁ କେତେକ ଜମି ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ୟୁ. ପି. ଜମି ଧାରଣ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ଲାଗୁ ଅଧିନିୟମ, 1960 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଆଇନ') ର ଧାରା 10 (2) ଅନୁଯାୟୀ, 20 ଅକ୍ଟୋବର, 1974 ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଡକା ଯାଇଥିଲା ।ଡିସେମ୍ବର 4,1975 ରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆପତ୍ତିଗୁଡିକୁ, ଫେବୃଆରୀ 28,1975 ର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ 94 ବିଘା 16 ବିଶ୍ୱାସ ବଳକା ଜମି ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଜମିକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଡକା ଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ, ଅପିଲିୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତି, ଜୁନ୍ 2,1976 ର ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଯେପରି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ରାଜ କୁମାର ଗୁପ୍ତା ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଧାରା 2 ଏବଂ ଧାରା 3 ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଅନୁଦାନ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା, ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଜମିକୁ ଏହି ଅଧିନିୟମର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଖରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବା ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ଜମି ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଡାକି ବଳକା ଜମି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର କିମ୍ବା କ୍ଷମତା ନାହିଁ । ବିକଳ୍ପ ଭାବେ, ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ, ଧାରା 9 ଅନୁଯାୟୀ ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଧାରା 6 (h) କୁ 14 ଜାନୁଆରୀ 1975 ରେ ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଅକ୍ଟୋବର 1974 ରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତି, କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବିନା ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ଅବୈଧ ଅଟେ । ସେଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଛାଡ଼ ଖଣ୍ଡକୁ ହଟାଇବା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଧାରା 9 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ନୂତନ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ ବଳକା ଜମିର ଗଣନା ବେଆଇନ ଅଟେ ।ଏହାର ସମର୍ଥନରେ, ସେ *ମଲଖାନ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, 1976 (2) ଏସସିସି 268 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଅଧିନିୟମର ପରିସରରୁ ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇଛି କି ନୁହେଁ, ତାହା ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 (d) ଧାରଣର ଅର୍ଥକୁ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭୂମିଧର, ସିରଦାର, ଆସାମୀ ଗାଁ ସମାଜ କିମ୍ବା ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଜମିଦାରୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଓ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1950 ର ଧାରା 11 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଜଣେ ଆସାମୀ, କିମ୍ବା ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1939 ଅଧୀନରେ ଜଣେ ପ୍ରଜା, ଉପ-ପ୍ରଜା ବ୍ୟତୀତ, କିମ୍ବା ଜଣେ ସରକାରୀ ପଟ୍ଟାଧାରୀ, କିମ୍ବା ଜଣେ ସରକାରୀ ପଟ୍ଟାଧାରୀଙ୍କ ଉପ-ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିଥିବା ଜମି କିମ୍ବା ଜମିଗୁଡିକୁ ପରିଭାଷିତ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଉପ-ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତିର ଅବଧି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅବଧି ସହିତ ସମାନ । ଏହାର ପଠନ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ୟୁ. ପି. ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଭାବରେ ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି, ଜମି ବ୍ୟତୀତ ଉପ-ପ୍ରଜା ଭାବରେ, କିମ୍ବା ସରକାରୀ ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଭାବରେ କିମ୍ବା ସରକାରୀ ପଟ୍ଟାଧାରୀଙ୍କ ଉପ-ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଭାବରେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଉପ-ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ଅବଧିକୁ, ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ଅବଧି ସହିତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଏକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ନୁହେଁ ତେଣୁ,ଧାରା 3 (d) ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ କୌଣସି ଦୃଢତା ପାଉନାହୁଁ ।ଅନୁଦାନର ମୁଖବନ୍ଧରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ୟୁ. ପି. ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ XVIIର 1939, ଅଧିନିୟମ 3 (8) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଚାଷର ଉନ୍ନତ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଜମି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ।ଏହି ଅନୁଦାନ ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ନିୟମ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ରାଶି ଦେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଖଣ୍ଡ (1) (a) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଜମି ଚାଷ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଅନୁଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଖଣ୍ଡ (b) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଚାଷ ଆରମ୍ଭ କରିବେ ଏବଂ ଖଣ୍ଡ (c) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ବସତିରେ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ବାସ କରିବେ । ଖଣ୍ଡ (2) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ଅନୁଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଜମିକୁ କେବଳ ଚାଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏବଂ ଆନୁସଙ୍ଗିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ନାହିଁ ।ଅନୁଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜମିର ଦଖଲକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବେ ନାହିଁ ।ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିଲେ, ଜମିର ଉପ-ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବାରଣ କରାଯାଇଛି । ଖଣ୍ଡ (4) ଏହାର ଅବିଭାଜ୍ୟତା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି । ଖଣ୍ଡ (5) ଜମିର ଭଡା, ସ୍ଥାନାନ୍ତର କିମ୍ବା ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ନିଷେଧ କରେ । ଖଣ୍ଡ (5) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ଯଦି ସେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଖିଲାପ ରାଶିକୁ ଜମି ରାଜସ୍ୱର ବକେୟା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଦାୟ କରାଯିବ ।ଖଣ୍ଡ (6) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ସେ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ସରକାରଙ୍କୁ ଜମି ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବେ ।ଖଣ୍ଡ (7) ସରକାରଙ୍କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଜମିର ଲାଭ ପାଇଁ, କୌଣସି କୋଠା ପାଇଁ କିମ୍ବା ତା 'ଉପରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ସଂରଚନା ପାଇଁ କୌଣସି କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଯେ ଯଦିଓ ଏହା ଏକ ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ, ଯାହା ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଅନୁଦାନ, ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଚାଷ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କୃଷି ଜମିର ଏକ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି, ଯାହା ଏଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 105, ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତିକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ଉପଭୋଗ କରିବାର ଅଧିକାର, ସ୍ପଷ୍ଟ କିମ୍ବା ନିହିତ କିମ୍ବା ଚିରସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ ଭାବରେ, କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟ କିମ୍ବା ଟଙ୍କା ଇତ୍ୟାଦି ଦେବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିରେ ଅନ୍ତରଣଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତରଣକାରୀଙ୍କୁ, ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ, ଯିଏ ଏହିପରି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ । ପ୍ରକୃତରେ, ଏହି ଅନୁଦାନ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚାଷ ପାଇଁ କୃଷି ଜମିର

ଏକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ଅଟେ, ଯାହା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ଅବଧି ସମୟରେ ଚାଷର ଉନ୍ନତ ପଦ୍ଧତି ଉପରେ ବିଚାର ପାଇଁ, ଯେକୌଣସି ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ତଦନୁସାରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିନିୟମ 3 (d) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ କୃଷି ଜମିର ଜଣେ ଧାରକ ଅଟନ୍ତି ।

ଅନ୍ୟଥା, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ ନିଜେ ଅନୁଦାନ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଜମି ଉପରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ପ୍ରୟୋଗକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛି ।ଧାରା 3 ର ଉପଧାରା (3) ର ପ୍ରାବଧାନକୁ ଏହିପରି ପାଠ କରାଯାଏ:

> "ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଏହି ଧାରାରେ ଥିବା କୌଣସି ବିଷୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ, ଭୂ-ସଂସ୍କାର କିମ୍ବା କୃଷି ଜମି ଉପରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରଭାବକୁ ବାରଣ କରିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା କେବେବି ବାରଣ କରିଥିବା ଭଳି ବିବେଚନା କରାଯିବ ନାହିଁ, ଯଥା: ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଅଧିନିୟମ 13,1960 ।"

ତାହା ପିଛିଲା ଭାବେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୃଷି ଜମିର ଅନୁଦାନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଅଧିନିୟମ 3 ର ଉପ-ଧାରା (3) ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା, କୃଷି ଜମିର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ଗଣନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଅଧିନିୟମକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ, ସେହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ଠାରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ସରକାରୀ ଜମିର ପଟ୍ଟାଧାରୀ, ଯଦିଓ ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁଦାନ ପାଇଥିଲେ, ଏହି ଅଧିନିୟମର ପରିସର ବାହାରେ ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ, ଆମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଉଛୁ ଯେ, ନିମ୍ନରେ ଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକ୍ ଏବଂ ବୈଧ ଅଟେ । ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡିକ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ।ବାଇରାମଜୀ ଜୀଜୀଭୟ (ପି) ଲିମିଟେଡ ବନାମ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ, [1964] 2 ଏସସିଆର 737 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୃଷ୍ଠା 747ରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଅନୁଦାନକୁ ଏକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ କିମ୍ବା ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଜମି ଉପଭୋଗ କରିବାର ଅଧିକାରର ହସ୍ତାନ୍ତର ବା ପ୍ରଦାନକୁ ବୁଝାଉଥିଲା, ଯାହାକି ଏକ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ସମୟ ସମୟରେ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ଅନ୍ତରଣକାରୀଙ୍କୁ ସେବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୂଲ୍ୟବାନ ଜିନିଷ ପ୍ରଦାନ ଆକାରରେ ହୋଇନଥିଲା । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯେହେତୁ ଅନୁଦାନ କୌଣସି ଚୁକ୍ତି ବିନା ଥିଲା, ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଏହା କିଛି ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ଅନୁଦାନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ, ଯେପରି ଦେଖାଯାଉଛି, ଏଠାରେ ଅନୁଦାନ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ଗଣନା କରେ ଏବଂ ଏହାର ଏକ ପଠନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ଥିଲା, ଯଦିଓ ଅନୁଦାନ ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିଲା ।

ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଜହୁର ଅହମ୍ମଦ, [1974] 1 ଏସସିଆର 344 ମାମଲାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁପାତର ମଧ୍ୟ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ସେଥିରେ, ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଅନୁଦାନ ଉପରେ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା । ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା, ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରୟୋଗକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି, ତେଣୁ, ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁଦାନ ଦେବା ପାଇଁ ଆଇନର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ସମାନ ଭାବରେ, *ବିହାରୀ ଲାଲ୍ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍*

ନ୍ୟୁଜ୍ ପେପର୍ସ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ମାମଲା, ['1986] 1 ଏସସିସି 132 ର କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହାର ଅନୁପାତର ସମାନ ପ୍ରଭାବ ଥିଲା ।

ଧାରା 9 ର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ, ନୂତନ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଆମର ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ମତ ହେଉଛି ଯେ ବିବାଦରେ କୌଣସି ଦୃଢତା ନାହିଁ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଧାରା 6 (h) କୁ ଜାନୁଆରୀ, 1975 ରେ ଏକ ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ ମାଧ୍ୟମରେ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା 1973 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା ।ଏହି ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରେ, 20 ଅକ୍ଟୋବର, 1974 ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଧାରା 10 (2) ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ।ଅଧିକନ୍ତୁ, ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ଅନୁପାଳନ ଆକାର ଅପେକ୍ଷା ସାରାଂଶ ଉପରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଏ । ଆବେଦନକାରୀ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବେ ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଅଧିନିୟମ 10 (2) ଅନୁଯାୟୀ ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଡକାଯାଇଥିଲା । ବିବରଣୀ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବେ ଦାଖଲ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ, ଏହା କିଛି ଫରକ ପକାଏ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଥାଏ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ବିଶିଷ୍ଟ ଜମି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା, ଏହି ସଂଶୋଧନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇସାରିଥିଲା । ତେଣୁ ଧାରା 6 (h) ଅନୁଯାୟୀ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ଛାଡ଼କୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଏବଂ ବଳକା ଜମିର ଘୋଷଣା କ୍ଷେତ୍ରରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷମତା ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ।

ମଲଖାନ ସିଂ [1976] 2 ଏସ. ସି. ସି. 268 ମାମଲାର ଅନୁପାତର, ଏହି ମାମଲାରେ ତଥ୍ୟ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ ।ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ତଥ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ସେହି ଅବଧିରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜମି ଧାରଣ କରିଥିବା ଧାରକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ୟୁ. ପି. ଜମି ଧାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1960 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ଧାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବଳକା ଜମି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିଥିଲେ । ଏହାର ଜବାବରେ, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ଧାରକ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଯୁକ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଯୁକ୍ତି ଏହା ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ପରିବାରରେ ପୁଅ, ନାତି ଏବଂ ନାତୁଣୀଙ୍କୁ ମିଶାଇ ୧୪ ଜଣ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଘର, ଚୁଲି ଓ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଏକାଠି ଥିଲେ, ଫଳରେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ଜମି ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଧାରଣର ଉପଯୁକ୍ତ ଗଣନା ଦାବି କରି ଏକ ପୃଥକ ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ଅନୁପାତ ଏହି ମାମଲାରେ ତଥ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଏହା ପରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ୟୁ.ପି. ଜମିଦାରୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଏବଂ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1950 ର ଧାରା 133-A ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି, ସରକାରୀ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ତତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ତାହା ଧାରଣ କରିବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ 1.7.1969 ପରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ନୈନିତାଲରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ମଧ୍ୟ ବେଆଇନ ଅଟେ । ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ କୌଣସି ଦୃଢତା ପାଉନାହୁଁ । ଏହି ମାମଲାରେ, ଯେହେତୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତିକୁ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସରକାରୀ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା,ଧାରା 133-A ର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା । କିନ୍ତୁ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।